

KUN-SZT-MÁRTON és VIDÉKE

Szépirodalmi, társadalmi és közgazdasági hetiközlöny.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:
Egész évre ————— 8 kor.
Félévre ————— 4 kor.
Egyes szám ára 20 fillér.
A hirdetői díjak előre fizetendők.

MEGJELEN VASÁRNAP REGGEL.

Felőlés szerkesztő és kiadó-találószer:
CSANÁDY JÓZSEF.
Társ-szerkesztő: MEZEY ISTVÁN.

HIRDETÉSI DÍJAK:

Egy hasabos petítoronként 20 fillér.
NYILTÉR sora 1 korona. Bírói ítéletek garmond sora
2 korona. Bélyegdíj 69 fillér külön fizetendő.

Petőfi Sándor.

Ötven évvel ezelőtt a lángész csilagrendszerében kihunyott egy nap. Petőfi Sándor meghalt.

Meghalt? ... Eltűnt a segesvári csatásokon, nem látta azután senki, de meghalt-e? ... Hitt-e valaha ez a nemzet az ő halálában? Nem várta-e törhetetlen hittel, örök bizakodással, hogy visszajró? Legadás ködbe burkolt alakja nem tűnt-e fel majd itt, majd ott és a székegy hasasok között nem látják-e most is bolygani őt? S mesevirágokkal átszőtt története szájról-szájra száll. S alakja mind-egyre tisztábban tűndököl mythikus hőnyes ködében és átragyog ezredévek folyamán is.

Ötven éve annak, hogy utóljára lát-ták őt. A mikor a magyar szabadság egét elfedte, gyszába borította az északi felleg, akkor eltűnt ő is. És azóta folyton növekvő szeretettel veszi körül őt ez a nemzet. Mert hiszen vannak poétáink, nagyok és nagyobbak. De Petőfi Sándor a mi lelkünknek, a mi szívünknek az igazi egyetlen kőtője. Ő benne szinte testet

öltött a magyarság géniusza és az ő költészete igazán onnan való „az alföld tengersík vidékéről.”

És az ő lelete, az ő pályafutása oly egész, oly hatalmas tökéletes volt, hogy sem hozzátnni, sem elvenni belőle nem lehet. Petőfi Sándornak ugy kellett élnie, amint élt és ugy kellett eltűnnie, a mint eltűnt. Zengő csatadala végig kísérte szabadságharcunk egész felségnes tusáját. Ő már akkor „véres napokról” álmodott, mikor még senki sem sejtette a forradalmat. És ott volt mindvégig a harcban. A márciusi nagy napon is, de akkor is, amikor „három napig dörgött az ágyu Vizakna és Déva között.” És az utolsó ágyudörgéssel elnémult ő is.

Ötven esztendő elmúltával ime ünnepejlük őt. Jól esik ünnepelelnünk, már hiszen önönmagunkat, a magyar faj diadalmis géniuszát ünnepejlük benne.

Ünnepli őt az egész ország. Ennek a magyar földnek a szive rezdül talán meg egy bánatosan szerelmes dobbanásban, amikor ezek összegyűlnek, a segesvári mezőre elzarándokol az országgyűléses küldöttsége; annak a népképviselőnek a küldöttsége, a melyet ő segített megalakítani. Elzarándokol az az irodalmi társaság, amelynek az ő neve ad létjogosultságot. És mindnekfelett elzarándokolnak ezrei a magyar népek, amelynek ő di-

csőségét szerzett, amely őt a szívébe fogadta.

Nem érdemelnek meg Petőfi Sándort, ha méltón nem ünnepelelnék őt. „Az a nemzet nagy, a mely megbecsüli nagyjait.” Ő úgy szerette volna nemzetét nagyoknak és egységesnek látni. Őt ünnepelelve ime, nagy és egységes ez a nemzet. Az ő neve egyesít és kibékít mindenkit, aki magyarnak vallja magát, az ő reá való emlékezés belopja a lelkesedés tűzét a hideg szívekbe.

Ötven év óta a Petőfi Sándor hatása alatt áll a magyar nemzet. Ötven év óta az ő dalából tanul lelkesedni a magyar ifjúság és ötven év óta az ő „Talpra magyar”-ja lángol márczius idusán az ajkáról. Ő benne találta meg a magyar irodalom a magyar népet és ő általa hódította meg a magyar nép Magyarországot.

A magyar néphez nemzetté levése az ő diadala. A Petőfi Sándor hatása nagy és örökkévaló. Hatása nemcsak a korára volt, hanem mi reánk is és azokra is, akik utánunk jönnek. Petőfi Sándor azok körül való, akik örökké fiatalok, soha tul nem haladotak.

Petőfi Sándor nem egy párté, nem-néhány emberé. Hiszen az ő nagy szívének még az a szeretet is kevés volt, a melylyel nemzetét körülövezte. Hiszen ő a világszabadságsért, az egész emberiség

TÁRCZA.

Két sírhalom.

A „Kunszentmárton és Vidéke” eredeti tárcája.
Írta: Csáky Lajos.

Kedves tavaszi délután volt. A nagy természet ezer elvált, a mezőkön is kibúj a kiki-riki, ibolya, melyek édes illatukkal beütötték a léget. A kis pászirta vigan zengi énekét a magusban, a fülszeke félenek húzódik a luza közé és ott biztonságban érezvén magát ő is dicsőíti a természet ezen szép jelenségét.

Megittasultva az úde légtől harangotlan be a mezőt, az erdőt, nem győz-m eléggé szivni magamba az úde levegőt. Akonydönt kezdett. Csomoba köve virágmat, haza felé indultam. Utam épen a temető mellett vitt el. Akaratlanul is betévedtem erre a szomorú helyre, mely örök pihenést ad az anya legkedvesebb fiának és nagybá fogadja a hontalant, a mindenkit megvetetett. Szomorúság fogott el, mikor végig mentem a sírok közt és elolvastam a sírfeliratokat. Hany pih-n most itt, kiket legszebb korukban ragadott el a szürnyű halál, akik talán a szülők kedvencei voltak és hányan vannak, kik itt lettek meg nyugodalmat és oly régen vágytak e csendes helyre.

Gondolkozva értem a két legutolsó sírhoz. Egy öreg asszony terült az egyik sírnál, fejét szomorúan lehajlva a keresztre. Imádkozott. Megálltam, nehogy háborgassam őt ajtatókodással. Nehé-nehé felzokogott és hallottam a mint magában mondogatta:

— Szegény lónkám, most már igazán boldog vagy.

Oda mentem a sírhoz és elolvastam a felírást: Benedek lónka élt tizenhét tavaszt.

Szegény öreg-asszony bizonyára egyetlen gyermekét temetted ide, e nyugalmas magányba, a hol már nem lehet hallani, hogy mily boldogtalan vagyok, holdog, nem bantja többé senki.

Az öreg asszony ijedten nézett hátra, hogy ki háborogtatta most őt ezen a helyen a legkedvesebb gyermek sírjánál. Odamentem hozzá és megszólítottam őt:

— Bocsánat asszonyom, hogy háborgatom, de felek meghűlt magát.

— Nem feltem én magam semmitől, mióta eltemtettem kedves unokámat, monda szomorúan az asszony.

— Hirtelen halt meg? — kérdém.

— Hosszú betegsége volt az uram, mint fájt szívemnek látni, hogy mint hervadt napról napra a sírfelé.

Elővette zsebkendőjét és izykezetet letörlelni könnyeit, de újra elővette a zokogás.

— Asszonyom, mondám egy kis idő múlva, látom, milyen nagy bánata van osztozunk meg ketten rajta, talán egy jobban elmozdjak ketten viselni, mondja el kérem bánatát, elfogadja el ennek a szegény lányunk a történetét, ki éte virágban szállt le a mély sírba.

— Látja uram emezt a sírt, a lányomé mellett, ebben is egy fiatal fekszik, aki talán még nem is élt az életnek és már betöltötte életének napjait.

— Menjünk asszonyom haza, szoltam, már késő van, holnap újra felkeresheti unokájának sírját.

Megindultunk lassan a temetőből, némán haladtunk egy darabig egymás mellett, nem akartam megszólítani, hatha újabb fájdalom okozok neki.

— Uram, szoltam meg egy idő múlva, ön szeretné meghallani unokám történetét? Menjünk lassabban, elmondom.

— Őt évek koránál fogva én neveltem, apja, anyja korán elhaltak. Nem volt senkim, csak ez a kis lány. Mindennez tanítottam, amire csak egy leányunk szüksége lehet. És én szívesen is foglalkoztam vele, jó, szorgalmas leányka volt. Megtanult varrni, köti el csinált mindenféle

üdvöret harszott. Azért esett el ott a segevári csatásokon, ahová most öt ünnepe meg nemzete. A millióké immár ő. Aki visszatért az istenségbe, amelynek része volt.

Glóriás alakja egyre nő. Glóriás alakját mesevirágokkal fonja át a nép szeretete. Hatása nagy és örökkévaló és lángoló lelkesedés kél most is dalai nyoman.

Petőfi Sándort most ünnepli a magyar nemzet és szívében hordja örökké. Mert amíg magyar nemzet él, addig önmagát, a magyar geniusz diadalmas hódítását ünnepli minden időnk legnagyobbat magyar kultójában, Petőfi Sándorban.

HETI HIREK.

Kunszentmárton, július 30.

— **Anyakönyvi kinevezések.** A belügyminiszter a kunszentmártoni anyakönyvi kerületbe Nagy Zoltán adóügyi jegyzőt, a csepelbánya Sándra György h. jegyzőt anyakönyvvezető helyettesre nevezte ki.

— **Hatalasok.** Boross Kálmán főv. hivatalnok, volt kunszentmártoni állomás főnök július 26-án, megnyitkezéves korában Budapestre meghalt.

— **Tanzmulatság.** Megtartak annak idején, hogy a helybeli hatóság tanzmulatságát rendezte a felsőbbben a kisdélvoda javára. A rendezőség — tekintettel a jótékony célra — szelvényekkel indított nemcsak Kunszentmártonban, hanem a vidéken is. Már most is érdeklődés a mulatság iránt, azért a rendezőség elhatározta, hogy a jegyeket arisanit fogja előre, mert ez által a mulatság napján sok kellemetlenségől óvja meg mind magát, mind a közönséget. A rendezőség látványosságáról is gondoskodott a közönség számára, mely úgy érdekes, mint rendkívüliségeivel fogja magát fog a közönségre gyakorolni. A mulatság soronyon folytak már az előkészületek és mi hiszünk, hogy mindazok, kik erre a mulatságra eljönnek, mindenkor szívesen fognak az aug. 5-iki napra visszatekinteni. A belépő jegyeket a rendezőbizottság minden tagjánál válthatja a közönség. A mulatság esti 7 órakor veszi kezdetét.

— **Tüzeset.** Folyó hó 24-én Kurtz János kunszentmártoni kereskedő tanuján egyik ka-

kezmunkát. Néha meg is haragudtam rá, mert a szemét kivörösödtek a sok munkától.

— Ezután nem engedtem, hogy varj. szótlan hozzá szigorúan, hiszen tönkre teszed magad.

— De kedves nagyanyám, hiszen ez a kedvence foglalkozásom. Hiába parancsoltam neki, hogy megis csak köteget. Hazuról nem igen tavozott, barátnőjező nem igen jart, csak nagy rimakodással tudta néha elvinni. Éppen most egy esztendőle történt, hogy egy barátjától nagyon felhevülté jött haza.

— Mi bajod? kérdém tőle.

— Semmi nagyanyám, csak egy kissé megfáztam, többet setaltam, mint kellett volna.

— Mondjál meg nekem mindent, ne titkold előttem semmit, szóltam szigorúan.

Hiába kertem, könyörgöttem neki, nem szólt semmit. F napról kezdve minden délután elment barátjához és csak késő este tért haza.

Nyugtalanokdni kezdtem, hogy mi lesz ezzel a lányával, egészen megváltozott. Először azt gondoltam, hogy szerelmes, de seholgy sem bírtam kitűlni. Vegyis is sejtésem valóra vált. Amában egyszer a Vilmos nevet susogta. Ki lehet ez a Vilmos? tanakodtam egész éjen keresztül, de nem bírtam kitalálni.

nászgyerek kukoricázt sünt, miközben a tarló tüzelt fogott és 30 kereszt buza esett a lángok martakéul.

— **Ellenőri állás.** Egy igen fontos állást tölt be jövő hó 2-án Kunszentmárton község képviselő testülete, a lemondás folytán megüresedett közpárti ellenőri állást. Ismételtül, igen fontos állás, s ép azért hívjuk fel rá a t. képviselőtestület figyelmét, mert ha valahol, úgy ennek az állásnak betöltésénél nem szabad a sógor-koma rendszert követni, s csak azért választani meg valakit, hogy annak a valakinek hivatala legyen, vagy mert az a valaki atyafi. Tekintse a képviselőtestület azt, hogy a pályázók közül úgy képzettségével, mint személyiséggel, melyik nyújt legjobbat garantált.

— **Kutyák a fűrdőben.** Panaszkodnak azért a szerkesztőségünkhöz, hogy egy idő óta néhány község különös passziója telik abban, hogy a bűzök uszodába kutyákkal együtt mennek fürdeni. Hát tiszteljük mindenki guszusát, de ha kutyájával obajt valaki együtt fürdeni, akkor ne menjen a közös fűrdőbe, hanem vigye kutyáját külön fűrdőbe, mert aztán szabadon áldozhat kedvtelésnek.

— **A szőlők lenasza.** Panaszkodnak sokan, de hogy segítse lenasza-e rövidesen a panaszsolt bajokban, az már más kérdés. A községi övoda helyiségében, illetve annak udvarján nincs egyetlen egy fa sem s így az övónó nem vihetki ki a kiesinyeket az égető napra, tehát kénytelen őket egy fillért levegőt szobában összezsúfolni. Melynek tüstelt övoda-bizottság és annak elnöki tisztet betöltő főorvos úr! Így viselik öök zivükön az ovoda ügyet? Kerünk mielőbb megfelelő ovolahelyiséget, mert ösztinten szölvén, ez a mostani állapot egy kissé botránys.

— **Nyugtázás.** Az ipartestület f. hó 23-án tartott mulatságan feleltek: Siposs Kálmán 2 frt; Kadar József és Halmi Mihály 1—1 forint; Dr. Tálányi Ottó, dr. Titkelt Imre, Lengyel József (Török-Szent-Miklós), Makay János, Böszö György és Antali János 50—50 krt; Kiss János és Kudlik Károly 30—30 krt; Kiss Peter, Sárny Albert és Kiss Kálmán 20—20 krt; Hegedűs Mihály 10 krt.

— **Munkakiállítás.** A szőlőki ipartestület elöljáróságja az Iparos Tanácsközlök Szervezete' értelemben elhatározta, hogy f. évi szeptember 1-től kezdődőleg munka kiállítását rendez. A kiállításban részt kell venni minden olyan tanoncznak, ki a folyó és 1900-ik évben felszaba-

dult; ezen kötelezett kiállítások kívül részt vehet más tanonca is, ha ipartár már legalább is egy évig tanulja, illetve gyakorolja, továbbá minden iparossegéd. A kiállításnak megállapított árban lehetőség szerint, a kiállítások javára elárulhat. A legjobb és legszebb munkát kiállítások segédök és tanonczok megfelelő jutalom, illetve kitüntetésben fognak részesíteni. A jutalmakat egy szabiköztség fogja oda itélni, mely a kiállítások megválasztás tekintetével lesz arra, hogy a kiállítás mennyi idő óta van megszereség. A kiállítás színelnye az ipartestület épületének emeleti nagyterem leendő.

— **A mérges tej.** Az alábbi eset meglehetősen ritka a szerkesztésünk krónikájában, megérdemelt azért, hogy különösebb figyelemmel olvassák és szíveleg megmunkák, a kinek kedvese az egészsége. Homonnán, Zemplén vármegyében történt két hét előtt, hogy egy veszett kutya megnart egy tehent. De nem is sejtette ezt senki, legkevésbébe maga a tehén gazdája. A mérges hamarosan elszólt a tehén egész testében és átment a tejbe is, a mely napi táplálék gazdájának és gazdája családjának. A mérges tej hatása azután borzasztó következesekben nyilvánkozott. A családfő, a ki legelőbb tejet ivott, kiárt a vesztesség. A szerkesztésben ember kirohant a szőlő temetőbe és örütnen futkosott fel alá benne. Tejtő, szagzatta a testét, általí fölvetésben tört ki, a mely fölverte az egész falu népét. Úgy kellett lovalagogy embernek, de akkor is nagy munka árán sikerült csak ártalmatlanná tenni. Kevessél rá feleségén is mutatkozott a vesztesség nyomai, azért a falu hamar felkeltődött mind a kétjükkel a fővárosi Pasteur-intézetbe. A két gyermekem eddigéle nem mutatkozott a rettenetes baj nyomai, de övontosság kedvéért azért őket is felkeltődött Pestre. Mind az egész család Hőgyes tanár klinikáján van.

— **Sima Ferenc esődje.** Miat értesültünk, Sima Ferenc országgyűlési képviselő esődje legközelebb befejezték. A szegedi törvényes által elrendelt esőd ugyanis előrelátvány, meg az őz beallita előtt megszűnik, mert a törvényesök kezlenéléssz azt beszélnetűti. Sima ügyvédje kerénynt nyújtott be a szegedi törvényesök mint esődülésához, melyben arra utalt, hogy mivel esődványos nincs és arra sühes kilitás, hogy akár Sima Ferenc kövados, akár maga a esődványos idővel bármely vágyhozhoz hason s így meg az eljárás költségekre sincesen

Igen, jóra fordul minden nem sokára, mondá bánatosán.

Biztatom, hogy itt lesz nem soká a tavasz és akkor majd elmegyünk a mezőre kedvenc virágait szelni. Nem érte meg szegény a virágok nyilását. Halalos ágyán megfogta a kezem és bánatoson mondá:

— Egy-e megmondod neki, hogy őt szerettem egész életemben.

Leborultam agyára, kérve a Mindenható, ne engedje, hogy megváltozzon tőlem az ártatlan lény, ki senkinek sem vétet. Máskép határozott. Elvitte oda, hol már nem faj semmi. Itt hagyott, elköltözött a jobb hazára.

Egy este kopogást hallottam az ablakomban, odasiettek és az elvesztett látom ott.

— Hogy van Ibonka? ez volt az első szava.

— Boldog, most már nagyon boldog, válasszoltam bánatosán.

Megértette. Rögöl hívva találtak a szobájában. Egyedül kívánsága az volt, hogy Ibonka mellé temessék. Vágya beteljesedett. Ott pihennek egymás mellett, kik nem tudtak az életben boldogok lenni.

fedeztet, a eső további feltartása nemek jogszabályon, de teljesen ezáltal is. Mivel tehát teljes viszonytalanság forog fenn, kéri a törvényeseket, hogy a csodeljárás megszüntetése iránt hivatalból intézkedjenek.

— 20 kért egy tanyai gazdaság. A Gazdasági Egyesületek Országos Szövetsége az idén rendező első mezőgazdasági kiállításra Szegeden. E kiállításra kapcsolatban egy tárgysorsaját is rendeztetik, melynek huzása a kiállítás utolsó napján — szeptember 10-én — tartják meg. Az első főnyeremény 50.000 korona értékű, melyet a sorsjáték rendezésére szövetkezett intézetek készpénzben, vagy egy szegedi mintaszertien rendeztetik tanyai gazdasággal is megváltani. A többi nyerményem főleg kiállított gazdasági gépek és eszközök képezik, melyek szinten beváltatottak készpénzre. Köteleességünknek tartjuk olvasónk szives figyelmét e sorsjátéka felhívni, tekintettel arra a hazafias és közhasznú célra, a melyet az előmozdítani igyekszik, annál is inkább, mert egy-egy sorsjegyet a legszegényebb ember is megvehet, léven ára csak 20 kr. Mint értesülünk e sorsjáték iránt szokatlan élénk az érdeklődés s a sorsjegyek nagy kelendőségnek árendenek.

— Kivonat az állami anyakönyvből. Az elmúlt héten született: Kaifisz Ferencz, Oláh Veronika, K. Tóth Rozália, Horváth Erzsébet, Harangozó Mária, Magdolna, Dantesz István. — Elhaltak: Csöke Ágnes, F. Tóth Imréné 27 éves; Józsa Katalin 17 éves, Józsa J. József földbírtokos leánya; F. Hegedűs Apollónia, Doba Mihályné 23 éves; Hegedűs Ágnes 2 hónapos, Hegedűs Antal földbírtokos leánya; Szepesi Anna 7 éves, Szepesi János napásom leánya; Fazekas Francziska özv. Kovács Lukácné 46 éves; K. Tóth Margit 1 hónapos K. Tóth Antal eszéle leánya; Kiss Juliánna 6 hónapos, Kiss József földbírtokos leánya.

CSARNOK.

Petőfi.

Terólad zengek dalt ma, rólad költő,
Te napja a magyar költészetnek,
Kínél nagyobb nem szült emberöltő
És nem adott az Isten e népeknek.
Dicső fia te a magyar hazának,
Elhat hozzáid szívemnek hő dalja?
Nem zug, nem zeng körülött ég karának,
S Apostolodnak menyőrdő szava?

Kezembe veszem költeményeid könyvét,
Mi benne van, oly lélekemelő.
Egyzer komoly, vig, lelkesítő, gyöngőd
S másszor haragító villámó főső.
S látom János vitét a bujdosásban,
Az alföldi legelősző nyájait,
Hallom betyár dalát a vén eszárásban,
S az őrlüt bösz kifakadásait.

Midőn az ég e hon felett sötét lett
És szarnok űlt e magyarok nyakán,
A két szeg ország sőhajított, esenegett,
De senki nem mert szólni igazán:
Te törtél elő hű bujtársáddal,
Szavotok álhatta a két hazát,
S a népot dőrgő Talpra magyarórdal
A szabadságszerzésre buzdított.

Mi minden voltál te a bus magyaroknak!
Minden voltál, mi szép, zent, nagy, dicső.
Majd forgatója zsmokvéres kardnak,
Majd az istentől ílhetté költő.
Egyzer a szent szabadságot zengtetted,
Mint a véres szabadság harcossza,
Majd ismét a sziv hurjait pengtetted,
Mint az édes szerelm dalunka.

Fizengted lantod ílhettét szavával,
Hogy a halál a csatásokon ér.
Hol a szabadság küzd a zsmokszággal
És a szabadság lesz a babér . . .
Te ott haltál meg, ám győzött a zsmok,
A szabadság és te is elvesztél.
Talan azért vesztél el a csatában,
Mert szabadság nélkül nem élhetél!

És üstökös válal a magyar égen,
Mely a melyből egyszer tört elő,
És úgy ragyogtál lelked fensőgöben,
Ahogyan még sosa magyar költő.
Miként az üstökös úgy jöttél hozzánk
És úgy mentel el, mint az üstökös,
Nem tudja senki: sírod merre fekszik,
Hol alszik a nagy költő és a hó?

Tan itt alszol, a hon szentelt földében,
Amelyről olyan szépen zengtetted?
Talan Szibéria örök jégében,
Ahol még a nap is csak halni kél?
De légy bár itt honodban eltemerve,
Vagy földjén el a zord észak hava:
Te élni fogsz minden magyar szivekbe,
S örökkön él költészeted szava.

Lantos.

Két dal.

I.
Virágos tavasz, madarak éneke . . .
Rólatok dalolni akkor is lehet,
Mikor takarja a fehér hó lepte
A végsőt dobbanó holt természetet.

De a sorvasztó, égő szerelmiről
Dalolni olyanok mily nagyon nehéz,
Mikoron pillámra bánat könnye ül
S orczamról leri a bú, szenvedés . . .

II.

Kongnak a harangok . . .

Kongnak a harangok,
Szől kesergő ének:
Egy kis lányt utolsó
Utján kísérek.

. . . Az utca tulfelén
Egy holt legényt nézek . . .
Az mondják: a szive
Szakalt meg szegénynek.

Innomiata.

Ligetben.

Borultatok rám suttogó falombok,
Ringszattok el síró lelkeimet!
Hadd feledek a bűt, a bajt, a gondot,
Reményt, hitet, elmulaszt, életet.

Hadd feledek, hogy mily kaján a vézget;
Milyen kegyetlen, irigy a világ,
Hogy nem kímeli már az ifjú élet
S reá rőpíti mergezett nyílát . . .

Oh hol van az eszmények szép idője,
A melyről annyit, annyit hallhaték?!
Az ifjúkor verőfenyes derűje,
Az a mosolygó, napsgarszó ég?!

Hol van? mikor jó? szivszakadva kérdem,
Nekem csak atok, ha az ifjuság?
Egy percznyi fenyre már vaj ejjel érjen,
Ez sorsom és folyvast kínos tusak?

Ezernyi kérdés réme zug agyamban,
És nem találak választ egyre sem . . .
Mig telepődöm néman egymagamban,
A fakát a szél rászó eszedesem . . .

Felelmes halgatás támad kötőtem,
Égen felhők szágúdnak zorlunu;

Köröskörül, mi él, riadva döbben
S biztos tanýára sebtiben vonul.

Én nem meneksem páni rémülettel,
Kifőrt, tombol, zajong bár a vihar.
Olyan csöndös, nyugalmas érezet tőh el,
Bensömbe' minden fájdalom kihal.

Hiszen szívem testvére vagy vad orkán,
Érzelemimek vagy hű kepe te!
Nem is haragsz, süvöltős, inkább zokogszatán,
Mint természet kesergő gyermeke.

De hogyha lassan elmuló siralmaid,
Ismét ragyog a táj fölött derű.
Vaj ekkép en remélhetek nyugalmat,
Nem leszek sorsom mindég ily keserű?

Borultatok rám suttogó falombok,
Gyógyítástok meg fájó lelkeimet.
Hadd feledek a bűt, a bajt, a gondot;
Hadd látom szépeket én is életet!

Kirli Nandor.

Morzskák.

A becsület egy látatlan okirat,
Elrejtett és valódi kincs,
Mert ne mutass hiteles másolatban,
Mert akkor eredetí nines.

A szegénységet nem kell eltagadni,
Sőt bőségek lehet melótan arra sok,
Így szoktak rendszeren azok beszélni,
Kik dicsékednek, hogy ők gazdagok.

Nem azért szamar a szamar
Mert két betű a tudománya,
Hanem mert sok böles fértúnak
A tudományát megkivánja.

Szavay Gyula.

IRODALOM.

Sokrates. A görög philosophiát ő fektette erkölcsi alapra. Komoly, riged ember volt, ki az életben mindig csak a fogvatkozásokat látta s magas elvnek elfajlását. Athen utcáin szoba állt mindenkiel s mindig tanított. Kérdésközött valamiről s rávezette az embereket, hogy rendszeren nem is sejtik azanak a lenyegét, a mit náluk minden, megrendülés nélkül beszélnek. Beszélgetése második feleben aztan rávezette az illetőt a szóban forgó dolog lenyegére. Az ő tanítványa volt Plato. „Úgy állnak ok egymás mellett — írja Ranke — mint később Krisztus és keresztelő Szent János.“ Sokrates riged, magába zárkózott, szinte aszkézusi élete sokban emlékeztet egy keresztényen reméltre. Valóban van benne valami az aszkézis s a földintárló elmélyedés szelleméből. Följegyeztek róla, hogy egyszer egész éven át egy helyben állt, mozdulatlanul gondolkozott. Az erkölcsi kegyetlen bíráló ő, elhanyagolt külsejű torztorz ember, mint keresztelő János Tizian vásznán. Mellette Platon elmékedik, szabadon, komolyan, nem a kétségbeesés, hanem a remény zenusa lebeg körülte. Gondolatjait ílhetté vezet. Alkan a szegény világához. Minden szavát, minden tételt a szeretet vezet, mílvézetű felozgatás is. „Szerepet az, amivel a szepet feljogjuk.“

Sokrates nem a szeretet, hanem a bírálat embere. Ezért kellett meghalnia is, mert az atheni demokrata alkotmányra esipos megjegyzéseket tett. Meghalt 399-ben Kr. e. Huszonegy századdal azon esztendő előtt, melyet mi most irunk, s mely százados évtordójan a böles hánem látnak, kinek tant a világ 2000 esztendő utan sem felelté el. Előtet és halálát híven leírja a Nagy-Képes-Földtéríretnek most megjelent 33. füzeté. A 12 kötetre tervezett nagy munkát Marczali Henrik egyet. tanár szerkesztö, s a legkivalóbb magyar szenteméretű írjak. A II. kötet, mely a görögök történetéről szól, Gyomai Gyula nevével viseli homokján. Egy kötet ára 8 ft. Egy füzeté 2 kr. Kapható a Kiadóknál (Révay Testvérek, Irad. Ir. Rt. Budapest, VIII. (Új-ut. 18.) és bármely hazai könyvkereskedésben.

Ki szeret jó regényeket olvasni! Lapjaink közt talán egy sines, amely oly sulyt fektetne regényei megválogatására, mint a „Budapest” képes pol. naplap. Folyvást két regényt közöl egyszerre, amelyek közül az egyik számoztva, könyvvalakban jelenik meg; úgy, hogy a ki a közléseket félretelve, bekötötti csakhamar egy egész kis könyvtárt gyűjthet magának. Dicséretreméltó, hogy a „Budapest” regényei nemcsak magas irodalmi színvonalon állanak, hanem egyúttal rendkívül érdekesfűtőök is. Aki tehát szeretni a jó és érdekes regényeket: batran ajánlhatjuk neki a „Budapest”-et, amely lap feltevéleg hírelt felintetelen és egyik legjobb újságunk. Előfizetési ára: egy évre 12 frt, félévre 6 frt, negyedévre 3 frt, egy hóra 1 frt. Az előfizetők Budapest, IV. Sarkantus-utca 3. sz. a. küldendők.

Feladás szerkesztő és kiadó-feladók:

C S A N A D Y J Ö Z S E F.

Társ-szerkesztő: M E Z E Y I S T V Á N.

6810. ki. 1899.

Pályázati hirdmény.

A Kunszentmárton községben lemondás folytán megiresegett, 400 frtal javadalmozott ellenőri állásra pályázatot hirdetek s felhívom a pályázni kívánókat, hogy képzettségüket igazolók okmányaikkal felszerelt kérvényüket hozzám legkésőbb a választás napján adják be.

A választás határidejét Kunszentmárton község közházához augusztus hó 2-ik napjára d. e. 11 órára tűzöm ki.

Tisza-Földvár, 1899. július 22.

Busa Ákos, főszolgabíró.

Köszönetnyilvánítás.

Ó Felsége Salvator Lípót főherceg udvarmesterei hivatala. — Általános Asbestárú-gyár.

Ó eszásári és királyi Fensége Salvator Lípót Főherceg rendkívül meg van elégedve az asbestalpal bélelt cipőkkel. Ó Fensége hoszabb gyalog kiránduláson használta e cipőket és érezte, hogy látai nem fáradtak egy el, mint más közönséges cipőkkel. Küldök egy pár vadász-cipőt, hogy annak a mintájára készítsenek másikat asbestalpalbélel, ugyanannal a cipészettel s aztán küldjék ide. Hisszük, hogy e vadászcipők ély oly jók lesznek és ély megfelelőek, a mint megfelelőök voltak a szaloncipők.

Zágráb, 1898. július hó 8-án.

K r a h l, huszárkapitány.

Magyarország volt miniszterelnöke, a közigazgatási bíróság elnöke, a következőket írja: Tisztelt doktor ur! Az asbestbetűt cipők kitűnőnek bizonyultak, szilárdan és puhán járok; megszűnt minden lábfájásom, úgy hogy — azt hiszem — lábbajom semmi további orvoslást nem igényel.

Szíves tanácsát köszöni

Dánoson, 1897. évi szeptember 17-én.

tisztelő híve

W e k e r l e S á n d o r

Ne viseljünk lábbelit a Dr. H ö g y e s-féle szabadalm. asbestalpalbéles nélkül.

Nincs többé lábfájás!

Sem tyűkszem, sem izzadás láb, sem bőrkeményedés, sem lábdaganat, sem lábégés.

Rövid idei viselés után megkönnyebbül a járása annak ki cipőjét dr. H ö g y e s-féle, az egész világon szabadalmazott asbestalpalbélel látja el.

Kettősvastagságú 1 frt 20 kr., egyszerű 60 kr., hómokpal 40 kr., gyermeknek fele.

Az asbestalpalbéles kitűnőségét legjobban bizonyítja, hogy a es. és kir. közés hadseregnek és a m. kir. honvédségnek eddig 22.500 pár szállítottak. Sztéküldés csaküntvetel, vagy a pénz előleges beküldése mellett. Felvilágosítások, prospektusok és köszönetnyilvánítások ingyen.

Budapest, VI. Szív-utca 18.

Egyedüli elárúsító raktár Kunszentmártonban

Garay György kereskedésében.

Szegedi Mezőgazdasági Kiállítási Sorsjegyek.

Főnyeremény 50.000 kor.

értékben és több, kisebb nagyobb nyeremény, összesen

1006 nyeremény 100.000 korona értékben.

Egy sorsjegy ára 20 krajczár.

Az összes nyereményeket kívánatra 20° levonással azonnal készpénzben beváltja Budapesten: a „Hermes” Magyar Általános Váltóüzlet Részvénytársaság, V., Dorottya-utca 8., vagy Szegeden: a Szegedi Kereskedelmi és Iparbank.

Ezen pénzintézetek a nyerő kívánságára készek az 50.000 korona értékű főnyereményt egy hasonlóértékű szegedi mintaszerűen berendezett fanyai gazdasággal is becsereálni. Kúszás Szegeden, a kiállítás utolsó napján, 1899. szept. 10-én este 6 órákor.

Sorsjegyek kaphatók bank- és váltóüzletekben, az összes dohánytözsdekben és egyéb elárúsító helyeken.

Viszontelárúsítók forduljanak a kiállítást rendező

Gazdasági Egyesületek Országos Szövetségéhez,

Budapest, IX., Üllői-út 25., Köztelek.

RICHTER-féle HORGONY-PAIN-EXPELLER Linimentum Capsici compos.

Ezen hírneves háászor ellentáll az 146 megpróbáltatásnak, mert már több mint 30 év óta megbízható, fejádonállapítás beázásokkal alkalmazható kényesegű csúszó, lap-szaggatással és meghúléseknél és az orvosok által beázásokra és is mindig gyakraiban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakra Horgony-Liniment elnevezés alatt nem ritkas szer, hanem igaz sapszer háászor, melynek egy háaszorában sem kellene háányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegeknél artan madson minden gyógyszerháászorban kaphatók van; fővártár: Török József gyógyszerháászor Budapestben. Felvásárlás alkalomával igen olcsón kaphatók, mert több háászorok utána van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden esetben utólag „Horgony” védjegy és Háászor cacsjegyzés nélkül nem van valódi háászor.

RICHTER F. AD. & TSA., szász és kir. udvari szállító, RUDOLSTADT (Thüringia).

Kerestetik

Egy jó családból való fiú

NYOMDÁSZ

tanulómk.

Gzím a kiadóhivatalban.